

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312214733
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2312214733.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore strán žalobcu: EOS KSI Česká republika, s.r.o., IČO: 25117483, so sídlom Novodvorská 994/138, Braník, Praha 4, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, o zaplatenie 1.119,03 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 5C/20/2012-198, zo dňa 18.05.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému náhradu trov pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom nepriznal (výrok II.). Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 40 ods.3 a 4, § 37 ods.2, § 451 ods.1 a2, § 524 ods.1 a 2, § 525 ods.1, § 526 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že má za preukázané, že postupca poskytol žalovanému sumu 40.000,-- SKK. Suma bola vyplatená na účet, ktorého majiteľmi a disponentmi boli v čase poskytnutia sumy, pôvodný žalovaný a žalovaný. Zmluvu o úvere z 18.2.2008, na základe ktorej mala byť suma poskytnutá, bola podpísaná na strane dlžníka s uvedením mena „C.“ (pôvodný žalovaný) a všetky údaje ohľadne dlžníka v zmluve o úvere boli údajmi U. C..

Dňa 26.2.2009 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom a žalobcom ohľadne pohľadávky identifikovanej ako pohľadávka zo zmluvy o úvere č. 29961802, voči U. C. v celkovej výške 47.214,-- SKK. Žalobca si nárokuje pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia voči žalovanému - E. C.. Súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie na strane žalobcu. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Pôvodný žalovaný uviedol, že skutočnosť, že zmluvu o úvere nepodpisoval a úver si nebral a nečerpal, oznámil ešte postupcovi po prvom telefonáte. O uvedenej skutočnosti vedel aj žalobca, čo preukázal pôvodný žalovaný aj listami z 8.8.2011, 25.5.2012, ktoré adresoval právnenému zástupcovi žalobcu. Z uvedeného má súd za preukázané, že žalobca vedel o uvedenej skutočnosti ešte pred podaním žaloby. Tiež žalovaný v priebehu konania konzistentne tvrdil, v súlade s tvrdeniami pôvodného žalovaného, že zmluvu o úvere podpísal on v mene pôvodného žalovaného, pričom tento žalovaného na daný právny úkon nijak nespĺnomocnil. Žalovaný tvrdí, že o tom, že zmluvu o úvere podpísal on (syn) v mene pôvodného žalovaného (matky) vedel veriteľ, postupca a dokonca tento takýto spôsob získania úveru sám navrhol žalovanému. Žalovaný na preukázanie uvedených tvrdení navrhol vykonanie dôkazu výsluchom svedka obchodnej zástupkyne veriteľa, neskoršie v postavení postupcu. Žalovaný nenavrhol vykonanie tohto dôkazu,

príčom bolo predovšetkým na žalobcovi, ktorý ma postavenie dominus litis, aby vyvrátil tvrdenie žalobcu. Na základe uvedeného súd nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz a vychádzal z tvrdení pôvodného žalovaného a žalovaného, ktoré žalobca nijak nerozporoval. Žalobca sa zrejme sám stotožnil s tvrdeniami žalovaného nakoľko sám pristúpil k návrhu na zámenu žalovaného v konaní. V zmysle ZoSÚ musí byť zmluva o úvere písomná pod sankciou neplatnosti. Nakoľko zmluva o úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, je neplatná a veriteľ má nárok voči dlžníkovi na vydanie bezdôvodného obohatenia. K postúpeniu pohľadávky postupcu voči U. C. z titulu zmluvy o úvere došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 26.2.2009, pričom žalovaný tvrdí, že postupca vedel, resp. mal vedieť, akým spôsobom bola podpisovaná zmluva o úvere. Berúc do úvahy postavenie dlžníka ako spotrebiteľa, bolo predovšetkým zodpovednosťou pracovníka/obchodného zástupcu, ktorého konanie zaväzuje veriteľa, aby poučil dlžníka o možnosti získania úveru v súlade s právnymi predpismi, nie v rozpore s nimi. Súd teda musí konštatovať, že zmluva o úvere je neplatná nielen z nedostatku písomnej formy, ale aj pre rozpor s dobrými mravmi, z dôvodu akým spôsobom malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o úvere. Z neplatného právneho úkonu vznikol veriteľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému.

Aj pohľadávky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia možno platne postúpiť (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2001, sp.zn. 1 Cdo 73/2000). Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu, pričom súd poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.5.2009, sp. zn. 5Obo/102/2008) a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/1306/2015, Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 22.3.2006, sp. zn. 32 Odo 523/2005, nevyhnutné obsahové náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky tvorí okrem označenia účastníkov (postupcu a postupníka), identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí obsahovať označenie postupcovho dlžníka a popis pohľadávky čo do jej výšky a skutočností na ktorých sa zakladá. Najvyšší súd Českej republiky už v rozsudku z 20.12.2000, sp. zn. 32 Cdo 2306/98, uverejnenom v časopise Soudní judikatura č. 4, ročník 2001, pod č. 58. Z hľadiska vymáhateľnosti pohľadávky má totiž kľúčový význam aj overenie identifikácie dlžníka. Dlžníkovi zákon priznáva určité práva a povinnosti vo vzťahu k postupcovi a postupníkovi, ktoré tak nemohli byť riadne realizované, pritom postupca mal, resp. mal mať vedomosť o tom, že dlžníkom z titulu bezdôvodného obohatenia je žalovaný. Je zřejmé, že nakoľko došlo k rekvifikácii titulu právneho nároku zo strany žalobcu až 4 roky po postúpení pohľadávok z dôvodu, že postupník údajne nevedel, že dlžníkom je žalovaný, takýto právny úkon (zmluva) nemožno považovať za dostatočne určitý.

Na základe uvádzaných skutočností má súd za to, že z dôvodu neurčitosti zmluvy o postúpení pohľadávky v časti identifikácie pohľadávky, je tento právny úkon absolútne neplatný, a teda nemohlo dôjsť k platnému a teda ani účinnému postúpeniu pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči žalovanému a žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v celom rozsahu. Nakoľko súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie, nebude sa vyjadrovať k obsahu samotnej zmluvy o úvere a k námietke premlčania zo strany žalovaného. Nad rámec odôvodnenia rozhodnutia súdu, súd poukazuje na čl. 3.3 zmluvy o postúpení pohľadávok, podľa ktorého je postupník oprávnený postúpiť späť postupcovi akúkoľvek pohľadávku, ktorá ku dňu účinnosti neexistuje z titulu zmluvy o úvere, ale z titulu bezdôvodného obohatenia..., je premlčaná alebo vznikla v dôsledku trestného činu falšovania alebo v súvislosti s takýmto konaním. Z uvedenej formulácie má súd za to, že nebolo úmyslom účastníkov zmluvy postúpiť pohľadávku z iného titulu ako z titulu zmluvy o úvere.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanému ako v plnom rozsahu úspešnej strane sporu vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko však súd nemal za preukázané, že by žalovanému v konaní nejaké trovy vznikli, alebo že by mu nejaké vyplývali zo spisu, prípadne, že by si žalovaný nejaké uplatnil, súd mu ich náhradu preto nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 26.2.2009 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom je neurčitá v časti identifikácie pohľadávky, čo robí tento úkon absolútne neplatným a teda nemohlo dôjsť k platnému a teda ani účinnému postúpeniu pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči žalovanému a žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Poukázal na to, že predmetná pohľadávka vznikla na základe Zmluvy o osobnom úvere č. 29961802, zo dňa 18.2.2008, uzavretej medzi postupcom a pôvodne žalovanou U. C., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 40.000,- Sk, ktoré sa zaviazala splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach po 1.594,- Sk. Nakoľko zo strany pôvodnej žalovanej došlo k podstatnému porušeniu zmluvných podmienok a poskytnuté peňažné prostriedky neboli veriteľovi

vrátené riadne a včas, postupca podaním zo dňa 16.10.2008 odstúpil od zmluvy a vyzval pôvodne žalovanú na uhradenie dlžnej sumy v dodatočnej lehote, tá však na výzvu nereagovala a dlžnú sumu ani v dodatočnej lehote neuhradila. Po postúpení pohľadávky na žalobcu, sa žalobca neúspešne pokúsil o mimosúdne vymoženie pohľadávky, ktorú si následne uplatnil v súdnom konaní voči dlžníčke, teda pôvodne žalovanej U. C., žalobou zo dňa 4.6.2012. Žalovaná rozporovala pohľadávku v tom zmysle, že nebola účastníčkou zmluvného vzťahu, ktorý bol právnym základom vzniku dlhu, avšak tieto svoje tvrdenia relevantným spôsobom nepreukázala. Až po výsluchu svedka E. C., aktuálne žalovaného, syna pôvodne žalovanej, vyplynulo, že svedok E. C. erpal finančné prostriedky v zmysle zmluvy a túto podpísal za svoju matku U. C.. Z týchto dôvodov došlo k zámene účastníkov konania s tým, že do konania navrhol žalobca vstup E. C., ako žalovaného, pričom nárok prekvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie. K právnemu posúdeniu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní poukázal na to, že postúpenie pohľadávky pôvodný žalovaný ani žalovaný žiadnym spôsobom nepopreli počas celého konania, práve naopak, z podaní pôvodne žalovaného aj žalovaného jednoznačne vyplýva, že mali vedomosť o tom, že veriteľom pohľadávky, ktorá je uplatnená v konaní, je žalobca. Z týchto dôvodov zastáva názor, že platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok je v zmysle § 151 ods. 1 CSP nutné považovať za nespornú. Po začatí súdneho konania došlo až k preukázaniu, kto je skutočným dlžníkom vzniknutej pohľadávky, teda žalobca získal vedomosť o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu ako aj to, kto sa na jeho úkor obohatil. Po zistení, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu sa nezmenil právny dôvod vzniku pohľadávky, iba právna kvalifikácia, je totiž zrejme, že plnením zo zmluvy domnejšej dlžníčke uvedené a podpísané na zmluve, došlo v konečnom dôsledku k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného a to jeho podvodným konaním. Žalovaný uznal, že finančné prostriedky čerpal, pričom navyše potvrdil, že zmluvu podpísal za pôvodnú žalovanú a preto je zrejme, že získal majetkový prospech bez právneho dôvodu. Vzhľadom na uvedené došlo k prenosu zodpovednosti za vzniknutej pohľadávky na žalovaného, o čom však žalobca ani právny predchodca žalobcu nemali vedomosť pri postupovaní pohľadávky. Ďalej poukázal na to, že označenie každej postupovanej pohľadávky musí zahŕňať jednak riadne označenie dlžníka, postupcu, prípadne popis a špecifikáciu pohľadávky, čo v danom prípade je dané. Dostatočná kvalifikácia pohľadávky slúži na to, aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. V priebehu konania sa preukázalo, že vzniknutá postúpená pohľadávka, i keď bola v konečnom dôsledku kvalifikovaná ako bezdôvodné obohatenie, vznikla z konkrétnej špecifikovanej úverovej zmluvy č. 29961802. To, že žalovaný sa úmyselne bezdôvodne obohatil, na základe čoho došlo k zmene právnej kvalifikácie uplatneného nároku, nemôže byť na ťarchu žalobcu, ktorý platne nadobudol pohľadávku bez vedomia o neplatnosti zmluvy. V priebehu konania žalovaný poukázal na to, že k podpisu zmluvy za svoju matku pôvodne žalovanú U. C. bol navedený zamestnankyňou pôvodného žalobcu, avšak toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom toto namietal aj žalobca na pojednávaní 18.5.2017. Bez ohľadu na to, za akých okolností došlo k podpisu zmluvy je nepochybné, že žalovaný peňažné prostriedky čerpal bez právneho dôvodu, navyše ich nevrátil a preto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Toto právo žalobca nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal, postupom podľa § 388 ho zmenil tak, že návrhu vyhovie v plnom rozsahu, resp. podľa § 389 CSP ho navrhol zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne vyjadril s tým, že so záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu súhlasí, s jeho obsahom sa stotožňuje, ako aj s jeho dôvodmi. V plnom rozsahu sa pridrižiava doterajších svojich prednesov s tým, že od začiatku spoločnosť pôvodného žalobcu vedela, že daný úver zobral v mene svojej matky U. C. on. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu ako bezdôvodné zamietol.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) a f) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť

dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku aj v závislom výroku o náhrade trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

5. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávneho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené. Posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu súd vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení .vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

6. Podľa § 524 ods.1,2 O. z., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 525 ods.1 O. z., postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

8. Podľa § 525 ods.2 O. z., nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

9. Podľa § 526 ods.1 O. z., postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

10. Postúpenie pohľadávky je všeobecný inštitút záväzkového práva, týkajúci sa zmeny v osobe účastníka záväzkovo právneho vzťahu na strane veriteľa a je upravený v Občianskom zákonníku v § 524a nasl. Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnenia povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel - § 525 Občianskeho zákonníka obsahuje výnimky zo všeobecne platnej zásady, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky môže byť akákoľvek pohľadávka. Má za cieľ zabrániť tomu, aby sa postúpením pohľadávky v určitých prípadoch nezhoršilo postavenie dlžníka, alebo postavenie veriteľa.

11. V prípade, ak sa splnenie dlhu stane predmetom súdneho konania, osoba, ohľadom ktorej postupca oznámil dlžníkovi postúpenie pohľadávky, je aktívne vecne legitimovaná na vymáhanie pohľadávky len v prípade, ak zmluva o postúpení pohľadávky existuje a na jej základe skutočne došlo k postúpeniu pohľadávky na postupníka, teda, že sa stal skutočne majiteľom postupovanej pohľadávky a je súčasne povinný predložiť relevantné dôkazy preukazujúce nadobudnutie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení.

12. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14. októbra 2010, sp. zn. 3 Obdo 7/2009).

13. V zmysle citovaného ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, k obligatónnym obsahovým náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky okrem vlastného označenia účastníkov (postupcu a postupníka) patrí identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí zahrňovať riadne označenie postupcovho dlžníka a popis pohľadávky, čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá. Postupovaná pohľadávka musí byť identifikovaná dostatočne a určite tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu s rovnakým dlžníkom a aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Za situácie, keď zákon nevymedzuje, akým spôsobom má byť postupovaná pohľadávka v zmluve o postúpení pohľadávky identifikovaná, túto identifikáciu možno previesť i uvedením právnych skutočností, z ktorých postupovaná pohľadávka vznikla.

14. Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá dňa 26.2.2009 medzi pôvodným Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31815987, zriaďovateľ Beneficial Finance, a.s., IČO: 266697068, so sídlom V Celnici 1028/10, Praha 1, Česká republika ako postupcom (ďalej len „postupca“) a žalobcom ako postupníkom. Podľa prílohy č.1 - zoznam a špecifikácia pohľadávky, postúpená bola pohľadávka zo zmluvy č. 29961802 s klientom Zuzana Vadrnová, istina ku dňu vypovedania zmluvy: 37.659,-- SKK, úrok ku dňu vypovedania zmluvy: 3.927,-- SKK, sankčné poplatky ku dňu splatnosti: 1.000,-- SKK, poplatok za zosplatnenie zmluvy: 4.628,-- SKK, celková pohľadávka ku dňu vypovedania zmluvy: 47.214,-- SKK, výška pohľadávky ku dňu 47.214,-- SKK. Spor začal podaním žaloby na súd 28.6.2012.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu postúpená pohľadávka v danej veci, vzhľadom k okolnostiam prípadu je identifikovaná dostatočne a odvolanie žalobcu je preto dôvodné. Spor začal podaním žaloby na súd 28.6.2012 a až v priebehu konania vyšli najavo také skutočnosti, ktoré viedli k zmene účastníkov na strane žalovaného, ako aj zmene právnej kvalifikácii nároku. Je však nesporné, že predmetom konania je postúpená pohľadávka žalobcovi, ktorá vyplýva zo zmluvy zo zmluvy č. 29961802 uzavretej medzi pôvodným veriteľom a pôvodnou žalovanou, o ktorej zmluve neskôr sa zistilo, že je neplatná, plnenie zo zmluvy, ktoré je predmetom konania je nesporným.

16. Okrem uvedeného žiadny z účastníkov platnosť postúpenia pohľadávky, ani poskytnuté plnenie podľa zmluvy vo vzťahu k žalovanému nerozporoval. Žalovaný uznal svoje podvodné konanie vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi, ako aj to, že peniaze predstavujúce plnenie veriteľa na základe zmluvy o úvere s pôvodnou žalovanou z jej účtu prevzal on. Žalovaný v rámci svojej obrany opakovane namietal len premlčanie pohľadávky. Posúdeniu premlčania nároku sa súd prvej inštancie nevenoval, keďže žalobu zamietol z iného vyššie popísaného dôvodu.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude vykonať dokazovanie za účelom zistenia a posúdenia predovšetkým dôvodnosti nároku, jeho výšky, vyhodnotiť vykonané dokazovanie, ako i predložené listinné dôkazy, a to jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, posúdi obranu žalovaného a vo veci opäť rozhodne vrátane rozhodnutia o trovách celého konania. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie povinný, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

19. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).